
Α Σ Ι Α.

Ορια. Ὁ ποταμὸς Τάναϊς, καὶ ἡ Μαιώτις λίμνη ἀποχωρίζουσι τὴν Ἀσίαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην· ὁ δὲ Νεῖλος, ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν. Καὶ πρὸς ἀνατολὰς μὲν τὴν περιορίζει ἡ Ἑῶα θάλασσα, κατὰ δὲ Βορρᾶν ἡ Σκυθικὴ, κατὰ δὲ Νότον ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἐρυθρὰ.

Θάλασσα. Πρὸς Βορρᾶν εἶναι ὁ βόρειος Ὠκεανὸς, ὀνομαζόμενος καὶ Σκυθικὸς, ὅστις εἰς τοὺς παλαιούς ἦτο παντάπασιν ἄγνωστος· πρὸς ἀνατολὰς δὲ, ὁ ἀνατολικὸς Ὠκεανὸς, ὁ καὶ Ἑῶος καὶ Ἰνδικὸς καὶ Σηρικὸς. Ἐξετείνετο δὲ κατὰ τὰ περὶ αὐτοῦ ἰχνογραφούμενα ἀπὸ τὸν κόλπον τῆς Βεγγάλης περὶ τὴν Κίναν ἕως τὸν Σκυθικὸν Ὠκεανόν· ἀλλ' εἰς τοὺς παλαιούς πολὺ λείπει νὰ ἦτο τόσο πολλὰ ἐγνωσμένος. Πρὸς δὲ νότον ἔρυθρὰ θάλασσα ὀνομάζετο τὸ τοῦ Αὐστραλιακοῦ Ὠκεανοῦ μέρος, τὸ ὁποῖον σχηματίζει τὸν Ἀραβικὸν καὶ Περσικὸν κόλπον, καὶ φθάνει ἕως εἰς τὸ Κεϋλάν. Κατὰ δὲ δυσμᾶς, ἡ μεσόγειος θάλασσα, τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἡ Προποντις (Μαρμαρᾶς), ὁ εὐξεινος Πόντος (μαύρη θάλασσα), καὶ ἡ Μαιώτις λίμνη (ἡ Ἀζωφικὴ θάλασσα). Εἰς τὸ μέσον τῆς ξηρᾶς εἶναι ἡ εἰς τοὺς παλαιούς ὄχι ἱκανῶς ἐγνωσμένη Κασπία θάλασσα.

Χῶραι. α'. τῶν κυριωτέρων καὶ ἐπικρα-
τεςέρων ἔθνῶν. Βαβυλωνία, Ἀσσυρία, Μηδία, Περσία,
καὶ κατὰ τι ἢ Παλαιστίνη καὶ ἢ Φοινίκη.

β'. Τῶν γειτονευόντων καὶ ὑποτελῶν λαῶν.
Συρία, Μεσοποταμία, Ἀρμενία, Ἀσία ἰδίως, Ἰβηρία, Κολ-
χίς, Ἀλβανία, Ἀραβία, Ἰνδία, Σκυθία, Σηρικὴ, Σαρματία
Ἀσιαυή.

Σημείωσις. Ἡ Ἀσία τῶν παλαιῶν εἶναι πολλὰ
ἀπροσδιόριστον ὄνομα. Ἀσίαν ἔλεγαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου,
Ἀσίαν καὶ τὴν ἐκτὸς αὐτοῦ χώραν· διότι τὸ ὄρος τοῦτο ἐπὶ
εκτείνεται ἀδιακόπως ἀπὸ τὰς Ἰνδίας ἕως τῆς ἱερᾶς ἄκρας καὶ
τῶν Χελιδόνιου νήσων, ὅπου εἶναι τὰ ὄρια τῆς Λυκίας, καὶ
διαχωρίζει τὴν Ἀσίαν εἰς δύο μέρη εἰς βόρειον καὶ νότιον, ἢ
τὴν ἐντὸς, καὶ τὴν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου Ἀσίαν· ὠνόμαζαν Ἀσί-
αν καὶ τὴν μεγάλην ἐκείνην Χερσόνησον, ἣτις περιορίζεται ἀπὸ
τὴν μαύρην θάλασσαν, ἀπὸ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, καὶ ἀπὸ τὴν
μεσόγειον. Ἡ Χερσόνησος αὕτη εἰς μὲν τοὺς παλαιοὺς χρό-
νους ὠνομάζετο ἰδίως Ἀσία, εἰς δὲ τοὺς μέτους Ἀσία ἐλάτ-
των· ἀπὸ τοὺς Βυζαντινοὺς, Ἀνατολή· ἀπὸ δὲ τοὺς Τούρκους
λέγεται Νατῶλ.

Β Α Β Υ Λ Ω Ν Ι Α.

(Ἐραῖκ Ἀραβί, ἢ Ἐραῖκ Βαβελί.)

Ὅρια. Πρὸς ἀνατολὰς, Σουσιανή· πρὸς νότον, ὁ Περσι-
κὸς κόλπος· πρὸς δυσμὰς, αἱ Ἀραβικαὶ ἐρημίαι· πρὸς ὄρκτον,
Μεσοποταμία καὶ Ἀσσυρία.

Ποταμοί. Ὁ Ἐυφράτης ἀναδύει εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἀπὸ δύο πηγῶν, ῥέει πρῶτον εἰς δυσμᾶς κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν, ἔπειτα ὑπάγει πρὸς μεσημβρίαν, καὶ διαχωρίζει ὄλον τὸν Ταυρον μεταξύ Ἀρμενίας καὶ Καππαδοκίας καὶ Κομμαγενῆς, ἀφορίζει τὴν Μεσοποταμίαν ἀπὸ τὴν Συρίαν καὶ Ἀρασίαν, καὶ ἐντεῦθεν ἐμβαίνει εἰς τὴν Βαβυλωνίαν. Ὑπεράνω τῆς Βαβυλώως ἀποχωρίζεται πρὸς ἀνατολὰς ὄχετός τις ἀπὸ τοῦ Ἐυφράτου, καὶ ἐξόνεται μὲ τὸν Τίγριν σιμὰ τῆς Σελευκείας. Ὁ ἐστικὸς βραχίον χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ πλύνη τὰ ἐντὸς τῆς Βαβυλώως, καὶ χάνεται εἰς τόπους ἐλίθους. Τὸ κυριότερον ρεῖστρον ἐξόνεται ὑποκάτω τῆς Σούρας δι' ὄχετῶν μὲ τὸν Τίγριν, καὶ σμίγεται ὀλοτελῶς μὲ αὐτὸν σιμὰ τῆς Ἀραμείας, καὶ τελευταῖον ὀνομαζόμενος Πασίτιγρις χύνεται μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν θάλατταν. Τίγρις εἶναι ὁ δεύτερος ποταμὸς τῆς Βαβυλωνίας. Ἀναδύει καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας τὰ ὄρη, τρέχει ἔπειτα διὰ τῶν λιμνῶν Ἀρεθούσης καὶ Θωσπίτιδος, χωρίζει τὴν Μεσοποταμίαν καὶ μέρος τῆς Βαβυλωνίας ἀπὸ τὴν Ἀσσυρίαν, καὶ ἐκβάλλει μετὰ τοῦ Ἐυφράτου εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. Αἱ πλημμύραι του χρησιμεύουν εἰς τὴν καρποφορίαν τῆς χώρας ἀντὶ τοῦ σπαίου ὑέτου· διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖαι αἱ πολλαὶ διώρυγες.

Διαίρεσις. Πρὸς ἀνατολὰς μὲν τοῦ Ἐυφράτου ὀνομάζεται ὁ τόπος Χαλδαία· πρὸς βορρῶν δὲ, Βαβυλωνία. Τώρα δὲ ὀνομάζεται Ἰράκ Ἀραβί.

Πόλεις. Βαβυλὼν, μία τῶν μεγίστων καὶ καλλίστων πόλεων τῆς Ἀνατολῆς. Ἦτο ἐντελῶς τετράγωνος, καὶ εἶχε δώδεκα Γερμανικῶν μιλλίων περίμετρον. Διὰ μέσου τῆς πόλεως διέδαιεν ὁ Ἐυφράτης, καὶ ἐπ' αὐτὸν γέφυρα, εἰς τῆς ὁποίας τὸ δυτικὸν ἄκρον ἦτο κτισμένος ἐπὶ πύργου ὑψηλοτάτου ὁ τάφος

τοῦ Βήλου, εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἦσαν τὰ βασιλεία. Ἡ πόλις δὲν ἦτο ἐντελῶς γεμάτη ἀπὸ οἰκοδομῶν, καὶ εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἀυγούστου ἦτο ἤδη ἔρημος. Αὐτοῦ ἦτο ὁ κρεμασὸς κήπος, ἐν ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θεάματα. Περὶ σαβόρας (Λυβάρ). Ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς τὴν ἐπόρθησε μὲ πολλοὺς κόπους. Μασσαί (Μασιεβκαὶν), ὅπου μερίζεται ὁ Εὐφράτης. Βολογητός (Μεπιεὸ Χοσαίν) ὑπὸ τὴν Παρθικὴν διοίκησιν ἀκμαία καὶ ἀξιόλογος πόλις. Ἴρα, πρότερον Ἀλεξάνδρεια, βασιλείου τῶν Μυνδαρίων, ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐβοήθησε πιστῶς τοὺς Πάρθους κατὰ τῶν Ῥωμαίων. Τὰ Βόρσιππα, Βόρσιτα, ἢ Βυρσία (Σεμανάτ) ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος ὠμίλησε τὸν Ἀνάξαρχον, ἔκαμνεν ὠραῖον λινάριον. Σοῦρα (Σόρα), ἡ τρίτη τῶν Ἰουδαίων ἀκαδημία εἰς τὴν Βαβυλωνίαν. Εἰς τὸν Τίγριν ἔκειτο ἡ Σελεύκεια, πόλις μεγίστη εἰς τὰς καρποφορωτάτας χώρας τῆς Ἀνατολῆς· ἡ ὕψωσις της ἐταπεινώσε τὴν Βαβυλῶνα. Εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἔχθρας τοῦ Τίγριος Κτησιφῶν, χειμάδιον τῶν Παρθυαίων βασιλέων, πολὺ ἀκμάσασα. Εἰς τὴν Χαλδαίαν ἦτο ἡ Ἀπάμεια, ὅπου ἠνόνοντο οἱ δύο ποταμοί. Μεσηνή (Βάσρα Μαισαὶν), νῆσος εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τίγριος· παρὰ τὴν θάλασσαν ἔκειτο ἡ πόλις καὶ λιμὴν Τερηδῶν, ἡ Δηρίδοτις.

Σημείωσις. Ἡ Βαβυλωνία ἦτο καθ' ὑπερβολὴν καρποφόρος. Ἐκ τῶν ἐξαιρέτων προϊόντων της εἶναι οἱ φοίνικες, ἡ ὀρυκτὴ ῥητίνη, καὶ ἡ νάφθα. Μὲ ταῦτα ἀνεπλήρουεν ἡ φύσις τῶν ἐλαιῶν καὶ συκῶν τὴν ἔλλειψιν, ὡσαύτως τῶν ξύλων καὶ τῶν λίθων. Τὰ περίφημα τῆς Βαβυλῶνος κεραμίδια ἦσαν ἀπὸ ξηρὸν πηλὸν σερρότατα, συμπαγνῶμένα μὲ καλάμια καὶ ὀρυκτὴν ῥητίνην. Ἡ γαληνότης τῆς ἀτμοσφαιρας εἶδεν αἰτίαν ἐρευνήσεων εἰς τὴν Ἀστρονομίαν. Τὸ πολὺ λινάριον ἐγέννησε καὶ πε-

ρίφημα λινουργεία εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους· πολλὰ ὑφάσματα τῶν Βαβυλωνίων ἦσαν περιπόθητα.

ΑΣΣΥΡΙΑ.

Ὁρια. Πρὸς Βορρᾶν, Ἀρμενία, καὶ τὸ ὄρος Νιφάτης, μέρος τοῦ Ταύρου· πρὸς ἀνατολὰς, Μεσοποταμία. Ἄλλ' ἐξήπλυνετο τῶν Ἀσσυρίων ἡ βασιλεία ἕως Συρίας καὶ Πόντου καὶ Γυδιῶν.

Ποταμοί. Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς ἦτο ὁ Τίγρις, μετὸν ὁποῖον ἠνόηοντο εἰς τὰ Ἄρβηλα ὁ Λύκος καὶ ὁ Κάπρος· εἰς τὸν πρῶτον χύνεται ὁ Βουμαδὸς (Ἀζίρ). Ὁ Δέλλας ἢ Σίλλας ἐύονεται μετὸν Τίγριν ὑποκάτω ἀπὸ τὸ Βαγδάτ.

Ἐπαρχίαι Ἀτουρία πρὸς Βορρᾶν. Ἀδιαβηνή ἡ μεταξὺ Λύκου καὶ Κάπρου χώρα· εἰς τὰ ὄρη τῶν Γαραμαίων Ἀπολλωνιάτις, Χαλωνῆτις εἰς τὰ ὄρια τῆς Μηδίας, Σιτακηνή εἰς τὰ μεσημβρινώτατα.

Πόλεις. Νίνος ἢ Νινευῖ, εἰς τὰς ἀνατολικὰς ὄχθας τοῦ Τίγριος, πόλις τεράσιος, μεγαλητέρα παρὰ τὴν Βαβυλῶνα· πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς ἦτο ἡ κώμη Γαυγάμηλα, καὶ ἡ πόλις Ἄρβηλα, ὅπου κατετρόπωσαν ὁ Ἀλέξανδρος τὸν Δαρεῖον. Πρὸς μεσημβρίαν, Μέσπιλα, Λάρισσα καὶ Παρυσάτιδος κῶμαι ἔκειντο μία μετὰ τὴν ἄλλην παρὰ τὸν Τίγριν. Σιάζυρος (Χερζούρ) ἐφημίσθη ἀπὸ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἡρακλείου. Ἀπολλωνία (Σερεβάν), πρὸς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῶν εἰρημένων· πλησίον αὐτῆς ἔκειτο ἡ Γάλος

(Γέλουλα). Παρά τὸν Τίγριν ἦτο ἡ Δούρα, καὶ ἡ Κάρχα (Κάρκ).

Σημείωσις. Ὅλη ἡ Ἀσσυρία περιλείεται τώρα εἰς τὸ Κουρδιστάν καὶ Ἰράκ Ἀραβί. Ἦτο ἐπίσης καρποφόρος καθὼς ἡ Βαβυλωνία· ἀλλ' ὑπῆρχαν καὶ τόποι, ὅπου οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἐπεριποιούντο τὴν γῆν, ἀλλ' ἐζῶν ἀπὸ ὀψάρια.

Μ Η Δ Ι Α.

Ὅρια. Πρὸς Βορρᾶν, Κασπία Θάλασσα· πρὸς ἀνατολὰς Ὑρκανία καὶ Παρθυαία· πρὸς μεσημβρίαν, Περσία καὶ Σουσιανή· πρὸς δυσμὰς, Ἀρμενία καὶ Ἀσσυρία.

Διαίρεσις. Ἐδιαιρεῖτο ἡ Μηδία εἰς μεγάλην Μηδίαν τὴν μεσημβρινήν, καὶ Ἀτροπάτιον τὴν βόρειον· ἡ δευτέρα ἔλαβε τὸνομα ἀπὸ Ἀτρόπατου ἡγεμόνα, ὅς τις τὴν ἐφύλαξεν ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Λαοί. Εἰς τὴν Ἀτροπάτιον Μηδίαν, Κύρτιοι καὶ Μάρδοι καὶ Τάπυροι· εἰς τὴν μεγάλην, Μήδοι, Καδούσιοι, Ἐλυμαῖοι, Κοτσαῖοι, Οὔξιοι, Παραιτακηνοί.

Πόλεις. Εἰς τὴν Ἀτροπάτιον, Γάζα, Φερινή καθέδρα τῶν βασιλέων. Οὐέρα, τὴν ἀποίαν ἐκυρίευσεν ὁ Ἀντώνιος, ὅταν δυσυχῆς εἰσέβαλεν εἰς τοὺς Παρθυαίους· εἰς δὲ τὴν μεγάλην Μηδίαν, Ἐκβάτανα (Χαμαδᾶν), ἡ μητρόπολις ὅλης τῆς χώρας· οἱ Μήδων καὶ Πάρθων βασιλεῖς διέτριβαν ἐδῶ τὸν χειμῶνα. Ράγα ἡ Ἀρσακία, πόλις παλαιά, γνωστὴ εἰς τὴν βίβλον τοῦ Τωβίου. Κάσπιοι πύλαι, ζενὸν

μηλίου μήκος ἔχον, διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται διάβασις εἰς τὴν Παρθυσίαν.

Σημείωσις. Ἡ μεγάλη Μηθία εἶχεν εὐκρατον αἆρα, καὶ ἦτο καρποφόρος. Ἐτρέφε καλοὺς ἵππους, τοὺς ὁποίους ἐμεταχειρίζοντο οἱ Πάρθοι καὶ οἱ Πέρσαι· ὠνομάζοντο δὲ Νησαῖαι Ἴπποι· οἱ μεγάλοι τῆς Θησαυροὶ ἐγεννῶντο ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα. Γῶρα δὲ ὠνομάζεται Ἰρακ Ἀγθαμί. Ἡ δὲ Ἀτροπάτις, ἦτο ἐξ ἐναντίας σκληρὰ, βουνώδης, ἀλλ' ὄχι ἄκαρπος.

Π Ε Ρ Σ Ι Α.

Ἡ εἰς τοὺς παλαιούς χρόνους περίφημος τῶν Περσῶν βασιλεία ἐσύγκειτο ἀπὸ πλήθος ἐπαρχιῶν. Παρεκτός τῆς Ἀσσυρίας, Ἀρμενίας, Μηθίας, Συρίας, ἰδίως Ἀσίας, ἐπεριλάμβανε πρὸς ἐπιπέδιον Περσίδα, Σουσιανὴν, Παρθυσίαν, Ἰρκανίαν, Ἀρίαν, Ἀραχωσίαν, Δραγγιανὴν, Καρμανίαν, Γεδρωσίαν, Βακτρίαν, Σογδιανὴν.

α'. Περσίς (Φάρς) εἰς τὸν Περσικὸν κολπὸν μεταξύ Σουσιανῆς καὶ Καρμανίας. Περσέπολις, ἡ μεγαλοπρεπὴς καθέδρα τῶν τῆς Περσίας βασιλέων, ὅπου ὁ Ἀλέξανδρος ἐπρόσβαξε νὰ καύσωσι τὰ ἀνάκτορα. Πασαργάρδαι, ἡ παλαιὰ τῆς χώρας μητρόπολις.

β'. Σουσιανὴ (Χουσισὸν) μεταξύ Βαβυλωνίας καὶ Περσίδος, χώρα κερποφορωτάτη. Σοῦσα, Καθέδρα τῶν Περσῶν βασιλέων, ἀφ' οὗ ὑπέταξαν τὴν Ἀσσυρίαν.

γ'. Καρμανία (Κιρμάν).

δ'. Γεδρωσία (Μακεράν).

ε'. Ἀραχωσία (Κανδαχάρ).

ς'. Δραγγιανή (Σιγισάν), καὶ

ζ'. Ἀρία (Χορασάν) δὲ εἶχάν τε ἀξιόλογον.

η'. Παρθυαία (Ἐράκ Ἀτσεμή), μεταξύ Ἀρίας καὶ Μηρσίας. Ἐκατόμυλος ἦτο ἡ μητρόπολις καὶ τὰ βασιλεία τῶν τῆς Παρθυαίας βασιλέων.

Σημείωσις. Ἡ χώρα ἦτο μικρά, σκληρά, περικυκλωμένη ἀπὸ βουνά. Τὸ ἔθνος ἀνδρείον καὶ πολεμικόν, μάλις αἰς τὴν Ἰππικὴν· διὰ τοῦτο μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν ἐπὶ τοῦ βασιλείως Ἀρσάκου ἐξουσίαζεν ἡ Παρθυαία ὅλας τὰς ἄλλας Περσικὰς χώρας.

θ'. Ὑρκανία, εἰς τὴν Κασπίαν Θάλασσαν ἕως εἰς τὸν ποταμὸν Ὠξόν, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τὴν πόλιν Ὑρκανίαν ἢ Συριγγίδα. Νησαία (Νῆσα), ὅπου ἐθάπτοντο οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. Ἐδῶ περίξ ἑκατοίκουν καὶ οἱ Δάαι, λαὸς νομαδικός.

ι'. Μαργιανή (Ἐσσαραεῖδ), μεταξύ Ὑρκανίας καὶ Βακτριανῆς. Ἀντιόχεια Μαργιανή, πλησίον τοῦ Μάργου, κτισθεῖσα ὑπ' Ἀντιόχου τοῦ Σωτήρος εἰς τόπον χαριέσατον.

ια'. Βακτρία, ἐκ βορρᾶ περιορίζεται ἀπὸ τὴν Μαργιανὴν, καὶ ἐκ νότου ἀπὸ τὸ ὄρος Παροπαμισόν. Ὁ ποταμὸς Ὠξός (Γιχών), εἰς ἀπὸ τοὺς μεγίστους ποταμοὺς τῆς Ἀσίας, τὴν περικλείει ἀπὸ τὰ βόρεια μέρη. Χάνεται εἰς ἐλώδεις τόπους, οἵτινες συνέχονται μὲ τὴν σημερινὴν λίμνην Ἀράλ. Ζαριάσπα ἢ Βάκτρα (Βάλκ) εἰς τὸν Παροπαμισόν, πόλις μεγάλη.

Σημείωσις. Οἱ Βακτριανοὶ ἦσαν πρὸ τῆς Σεμιράμιδος περίφημοι ὡς δυνατοὶ καὶ ἀνδρείοι.

ιβ'. Σογδιανὴ ἀπὸ τὸν Ὠξόν καὶ Ἰαξάρτην, ὅστις

ἐκχύνεται εἰς τὴν λίμνην Ἀράλ, περιοριζομένη· αἱ ἐπισημότεραι πόλεις εἶναι αἱ ἐφεξῆς Μαράκανδα, κρημισθεῖσα ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ κατασαθεῖσα μητρόπολις ἀπὸ τὸν περίφημον Τιμούρ. Κύρα εἰς τὸν Ἰαζάρτην, καὶ Ἀλέξανδρα ἦσαν οὕτω πόλεις, τὰς ὁποίας ἔκτισαν Κύρος καὶ Ἀλέξανδρος ὡς προπύργια τοῦ βασιλείου εἰς τὰ ἐξώτατα ὄρια τῆς Σογδιανῆς.

Π Α Λ Α Ι Σ Τ Ι Ν Η.

Ὁρα. Ἀπὸ τὴν πηγὴν τοῦ Ἰορδάνου Δάν ἕως τὴν ἐξωτάτω ἄκραν τῆς Ἀσφαλίτιδος, ἢ Βεαρσεβά. Πρὸς δυσμᾶς, ἢ μεσόγειος Θάλασσα. Πρὸς ἀνατολὰς δὲν περιγράφονται τὰ ὄρια, ἐπειδὴ ἐναφανίζονται εἰς τὰς ἐρήμους. Ἡ βασιλεία Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος ἐξετείνετο ἕως τὸν Εὐφράτην.

Ποταμοί. Ἰορδάνης, ἀναβρύων ὑπεράνω τῆς Καισαρείας ἀπὸ τὴν μικρὰν λίμνην Φιάλαν, τρέχει διὰ τῆς λίμνης Σαμαχωνίτιδος, καὶ ἐκβάλλει εἰς τὴν νεκρὰν Θάλασσαν. Εἰς τὴν Ἀσφαλίτιδα εἰσρέουσιν ἐκ μὲν δυσμῶν ὁ χεῖμαρρος Κιδρών· ἐκ δὲ ἀνατολῶν ὁ ποταμὸς Ἀρνών. Εἰς τὴν μεσόγειον Θάλασσαν χύνεται ὁ ποταμὸς Βήλος σιμὰ τῆς Πτολεμαϊδος. Ἡ ἄμμος τοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἐφεύρεσιν τῆς ὑέλου.

Λίμναι. Ἡ Φιάλα κατὰ Βόρρᾶν· ὑποκάτω αὐτῆς πρὸς Νότον, ἢ Σαμαχωνίτις. Ἡ Γενισαρέτ ἢ Τιβεριάς ἢ Θάλασσα τῆς Γαλιλαίας ἔχει περίμετρον ὅκτω Γερμανικῶν μελλίων, καὶ εἶναι πολλὰ ἰχθυοφόρος. Ἡ Ἀσφαλίτις ἢ νεκρὰ Θάλασσα, ἔχει περίμετρον τριάκοντα Γερμανικῶν μελλίων. Ὁψάρια λέγουσιν ὅτι δὲν ζοῦν εἰς αὐτὴν· ἀπο-

πνέει θυρωδίαν, και εις τὰ πέριξ αὐτῆς εὐρίσκειται πολλὴ ἄσφαλτος, οὐδὲ φυτὰ βλασάνουσιν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦτο διὰ τὴν ἀλμυρίαν· οἱ πέριξ αὐτῆς ὅμως τόποι ἦσαν καρποφορώτατοι, και ἐγέννων ἐξαιρέτως τὰ βάλταμον.

Ὅρη. Ὁ Ἑρμών συνέχεται μὲ τὸν Λίδανον· ἡ χιὼν του δὲν ἀναλύει ποτέ· ὁ Κάρμηλος, τρία μίλια ἀπὸ τῆς Πτολεμαΐδος πρὸς τὴν θάλασσαν, ἔχει θεωρίαν μεγαλοπρεπῆ. Τὸ Θαβώρ ὑψύεται ἀπὸ τὰς πεδιάδας τοῦ Ἑσθραϊλῶν. Ἐβάλ και Γαριζὶν εἶναι μέρη τοῦ ὄρους Ἑρροῦ. Τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν ἀπέχει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ 1000 βήματα. Τὸ ὄρος Γιλεὰδ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, 21 μίλια ἀπὸ τὸν Εὐφράτην. Ἀβχίμ ἢ Νεσὸ, ἀντικρὺ τῆς Ἱεριχὸ εἰς τὰς ἀνατολικὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου. Ἐπάνω τοῦ ὄρους τούτου ἀπέθανεν ὁ Μωϋσῆς.

Διαίρεσις. Πρέπει νὰ διακρίνομεν τὴν παλαιὰν Παλαιστίνην ἀπὸ τὴν εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πάλαι μὲν τῆς Παλαιστίνης τὸ μὲν πρὸς τὰ δυτικὰ τοῦ Ἰορδάνου κείμενον μέρος ὠνομάζετο γῆ Χαναάν, τὸ δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ, γῆ Γιλεὰδ. Καθὲν ἦτο διηρημένον εἰς τὰς διαφόρους Φυλὰς· Ἐφεξῆς δὲ ἐκεῖνο μὲν ὠνομάσθη Ἰουδαία, και ἐδιαιρέθη εἰς Γαλιλαίαν, Σαμάρειαν, Ἰουδαίαν μερικώτερον· τοῦτο δὲ ὠνομάσθη Περαιία, και περιελάμβανε πολλὰς χώρας.

Πόλεις και τόποι τῆς νέας Παλαιστίνης.

Α'. Εἰς τὰ δυτικὰ τοῦ Ἰορδάνου.

Εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀπὸ Βορρᾶ πρὸς Νότον ἦτο ἡ πόλις Τιβεριαῶς (Ταβαρία) πλησίον τῆς λίμνης Γενισαρέτ. Ὁ Ἀντίπας τὴν ἔκτισεν εἰς τιμὴν τοῦ αυτοκράτορος Τιβερίου. Εἰς τοὺς μετὰ ταῦτα χρόνους ἀποκατεστάθη καθέδρα Ἰουδαίων γραμ-

ματισμένων και κριτικῶν· πρὸς Βορρᾶν ἔκειτο ἡ Κανὰ, ἣτις ἐδοξάσθη μὲ τὸ πρῶτον θαῦμα τοῦ Χριστοῦ· πρὸς Νότου σιμὰ τοῦ Θαβῶρ, ἡ Ναζαρέτ.

Εἰς τὴν Σαμάρειαν, ἦτο Σαμάρεια, ὑπὸ Ἡρώδου λαμπρῶς ἀνακτισθεῖσα καὶ ἐχυρωθεῖσα, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ αυτοκράτορος Αὐγούστου ἐνομασθεῖσα Σεβαστή. Εἰς ταύτης τὰ Νοτιοανατολικά ἐσυναυτάτο ἡ παλαιὰ μὲν Συχαρ, ἔπειτα δὲ Νεάπολις (Ναπλῶσα). Ἐν νῶν σιμὰ τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἐδάπτειzen ὁ Πρὸδρομος.

Εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Καιπάρεια, πρότερον Πύργος Στρατώνος. Ἡρώδης ὁ μέγας τὴν ἔκτισε, καὶ τὴν ὠνόμασεν οὕτως εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος. Ἰόππη (Ἰάφφα), πόλις μελιμεία ἀξιόλογον, κτισθεῖσα ἀπὸ Σίμωνα τὸν Μακκαβαῖον· ἐδῶ ἀναφέρεται ὁ μῦθος τῆς Ἀνδρομέδας, καὶ τὸ θαῦμα τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ.

Ἰερουσαλήμ, ἔπειτα δὲ Αἰλία Καπιτωλία, μία τῶν μεγίστων καὶ καλλίστων πόλεων τῆς Ἀνατολῆς· ἔκειτο εἰς τέσσαρας λόφους, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν πρὸς μεσημβρίαν ἐκαλεῖτο Σιών καὶ πόλις Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος, ὁ δὲ πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος, Ἄκρα, Μωρία δὲ ὁ πρὸς βορρᾶν, ὅπου ἦτο κτισμένος ὁ Ναὸς τοῦ Σολομῶντος, κατ' ἀνατολὰς δὲ, ὁ Βεζεθᾶς ἢ Καινόπολις· ὀπισθεν τοῦ Βεζεθᾶ καὶ Μωρία πρὸς ἀνατολὰς ἔρρεεν ὁ Κισρὼν, ὑπεράνω δὲ αὐτοῦ εἶναι τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Πρὸς δυσμὰς τοῦ Βεζεθᾶ καὶ βορρᾶν τῆς Ἄκρας ἦτο ὁ Γολγοθᾶς.

Ἰεριχώ, Ἰερικοῦς ἀπὸ τὸν Στράβωνα, εὑρίσκετο εἰς καλλίστην τοποθεσίαν πρὸς τὰ βορειοανατολικά τῆς Ἰερουσαλήμ ὅχι μακρὰν ἀπὸ τὸν Ἰορδάνην. Ἐδῶ ἦτο Φοινικῶν μέγας εἰς ἑκατὸν σαδῖους ἐκτεινόμενος ἀρθόνως γεννῶν τὸν

φοίνικα, καὶ ὁ κήπος, ὅπου ἐγένετο τὸ πολύτιμον βάλσαμον. Πρὸς τὰ νοτιοανατολικά ἔκειτο ἡ Βηθλεέμ.

Β'. Εἰς τὰ ἀνατολικά τοῦ Ἰορδάνου.

Ἐκειντο ἐκ Βερρᾶ πρὸς Νότον αἱ ἐφεξῆς χῶραι. Πανειᾶς εἰς τὰς πηγὰς τοῦ Ἰορδάνου· Τραχωνῆτις πρὸς τὸν Εὐφράτην. Γαυλωνῆτις, Βατάνεα, Αὐρανῆτις, Γαλαθῆτις, Περραία μετὰ τῆς πόλεως Πέλλης εἰς τὸ Ἰαβὼκ, ὅπου κατέφευγαν οἱ Χριστιανοί· Ἀμμωνῆτις, καὶ Μωαβῆτις, ἡ παλαιὰ τῶν Ἀμμωνιτῶν καὶ Μωαβιτῶν χῶρα.

Σημείωσις. Ἡ Παλαιστίνη, κατὰ τὸ παρὸν μέρος τῆς Σορίας, ἡ Σοριζάν, εἶναι μία ἀπὸ τὰς καρποφορωτάτας χῶρας τοῦ παλαιοῦ κόσμου. Οἶνος, ἄλας, μέλι ἄγριον, βάλσαμον, ἔλαιον, φοίνικες, σῦκα, ροιαὶ, πρόβατα καὶ βόδια, ἦσαν τὰ προϊόντα τῆς. Παραλλαγή βουνῶν καὶ πεδιάδων, ἀῆρ εὐκράτος, πολλὰ ποτάμια, βροχαὶ ἔαρος καὶ θέρους ἐπροξένουν τὴν εὐφορίαν τῆς. Ἡ Γαλιλαία ἦτο ἡ καρποφορωτέρα· τὰ περιῆξ τῆς Ἱερουσαλήμ ἦσαν ὀλιγώτερον εὐφορα, καὶ πολὺ ἀκόμη ὀλιγώτερον τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου θερμὰ μέρη. Ἡ παρούσα τῆς ἀκαρπία προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀμέλειαν τῶν κατοίκων τῆς, οἵτινες ἢ εἶναι λησαί, ἢ ζῶσιν ἀπὸ τοὺς προσκυνητάς.

Φ Ο Ι Ν Ι Κ Η.

Οῖα. Πρὸς βορρᾶν ὁ ποταμὸς Ἐλεύθερος, πρὸς ἀνατολὰς τὰ ὄρη Λίβανος καὶ Ἀντιλίβανος, πρὸς δυσμὰς ἡ μεσόγειος θάλασσα, πρὸς νότον ὁ ποταμὸς Χαρσέος.

Ποταμοί. Ἐλεύθερος (Ναρὲλ Βέρδ), χίνεται σιμὰ τῆς Ἀράδου (Ῥουὰδ, ἄλλοι δὲ Λαράκκα) εἰς τὴν θάλασσαν. Ἄδωνις (Νὰρ Ἐβραχὰμ), σιμὰ τῆς Βύβλου (Τιβελέτι, ἄλλοι δὲ Γαβαῖλ)· κοκκινίζεται ἐτησίως. Ἐκ τούτου ἴσως ἐγεννήθη ὁ μῦθος τοῦ πληγωμένου Ἀδώνιδος. Λέων, σιμὰ τῆς Τύρου.

Ὅρη. Λίβανος καὶ Ἀντιλίβανος οὕτω παραλλήλως ἐκτεινόμενα ὄρη ἀπὸ Σιδώνος ἕως Σιμύρων.

Πόλεις. Τρίπολις (Ταραβὺλ), συνοικισθεῖσα ἐκ τριῶν πόλεων, Ἀράδου καὶ Τύρου καὶ Σιδώνος· ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα. Βύβλος, ἀπὸ τὴν λατρείαν τοῦ Ἀδώνιδος φημισθεῖσα πόλις μεταξὺ Βότρυος καὶ Βηρυτοῦ. Βηρητὸς (Βερουτ), ἀκμάσασα πάλαι ποτὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν. Οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀνήγειραν. Εἰς τοὺς μεταγενεσέρους χρόνους κατεσχάθη καθέσθρα πολιτικῶν μαθημάτων. Τελευταίου τὴν ἀναποδογύρισεν ὁ σεισμός. Σιδὼν, εἶχε δύο καλοὺς λιμένας, καὶ περίφημα ὑελοργεῖα· ἦτο ὁμοβάθμιος μὲ τὴν Τύρον κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἐμπορίαν. Τύρος παρεχώρει τὰ πρωτεία τῆς ἀρχαιότητος εἰς τὴν Σιδώνα (διότι Μωϋσῆς καὶ Ὅμηρος, οἵτινες ὁμιλοῦν περὶ ταύτης δὲν ἤξευραν τίποτε περὶ ἐκείνης), ὄχι ὅμως τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ πλούτου. Ἡ Τύρος ἐπραγματεύετο κυρίως μὲ τὴν πορφύραν, καὶ μὲ παντοδαπὰ εἶδη πραγματειῶν, καὶ οὕτως ἀπέκτησι παράδοξον πλοῦτον. Ἡ πόλις ἔκειτο ἐπάνω νήσου. Εἰς τὴν ἠπειρον ἔκειτο ἡ Παλαίτυρος. Πτολεμαῖος, ἀρχήτερα ὀνομαζόμενη Ἀκη (ὅθεν ἴσως ἔγινε τὸ σημερινὸν ὄνομα τῆς Ἀκρη), μεγάλη πόλις παρὰ τὴν θάλασσαν, περίφημος εἰς τοὺς μεταγενεσέρους χρόνους, καὶ μάλιστα κατὰ τοὺς Σταυρικοὺς πολέμους.